

10045157

-1-

Z 7217 7217

Ochłn. Himmel Halma narod.
du. 24.12 1923r. w Muncen, Hau eyw
Kocubia

W Polsce zamieszkiwałam: woj. Wileński,
Staro-Swigiany, ul. Wileńska 28. Tam
też ostatnio współpracowałam do gieruzym.
Z chwilą przyjęcia władz sowieckich
przerwałam naukę, a z nadzieją wiosny,
● roku 1940 du. 13.12 - zostałam wraz
z matką wywieziona na Sybir, w ptu.
Kazachstan, rejon Buzajewski, ul. - sow.
Oktiabrski.

Początkowo władze sowieckie odlewiley
jarsiej-kolwiek pomocy Polakom tam
przebywającym, jak też nie wolno było
zajmować się pracą. Z nadzieją lata
gdy pracy w polu było wbród, a ludzi
malo, werowano nas do pracy, na war-
nuch tych samych, jani mieli
rosjanie. Jednym gody przynsa chwila
● zapłaty, nie namie nie wypracow, a
nawet niektoiny z nas musiele ob-
pracie - za pobieramy chleb. dla rodziny.
Stadsredzi ron 1941, 24. czerwiec, karowo

nam spanować rzeki i wywiercić nas
w kierunku południa. Zamieszy się
potem dowiechli na prymusową
pracę. Pracowaliśmy data przy barłowie
linii kolejowej Armolisk - Kartau.
Pracowała przeważnie sama matka
i matka z dziećmi, za praco-kopiejnową
zapłatę. Mieszkałiśmy w niezmiernie
wych stepach, gdzie wody prawie nie
było, dowozono ją od 12 do 24 km.
Otoczało nas kilka wsi kazachskich.
Ludność da na pół dzina - zajmująca
się przeważnie wypasaniem bydła, za-
mieszkiwała mate domni bez onie
w rd. gdzieś się nędra i trud.
Polacy mieszkali w namiotach, lub
barakach, po 12 lub 10 rodzin razem.
Do pracy umiano nas po groźbę
debrania rocznie chleba, lub arendo-
waniu. Praca ta trwała do 12 km
gdzieś okiemie. Były czasami same

dnie podczas wd. odpoczynku było od 5 wie
do 8 godzin.

7217

Z chwilą ukarania się amurami,
kiedy z nas wyreniwało chwile, niechy
bóchu mogli udać się w stronę organizacj
amurii.

W tym czasie urodziła się córka moja
1942, zostaliśmy przewiezieni do nowej
miejskiej karczmy, ośrodku nas
w dach wawych, zimowych baranacki

W tym czasie nadano nam się okazy
wyjardu. Du. 28. XI 1942, opuściliśmy
z matką prac i udaliśmy się do

Buzińcu. Tam dostaliśmy się
8go XII 42 r. do P. S. W. K. Na wiosnę
1942 wyjechaliśmy na psob. do Guran,
a stamtąd do Paryża.

Musi być dodac, gdyby nie pomoc
z kraju mamy wrzenie, że polowa
z nas nie doznałoby się chwile
wyzwolenia

Halina Kirnel.